

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

BRÆNDPUNKTET.

Nr. I.

December.

1911.

Præludium.

J A, Tiden, den kræver
nu kraftige Næver,
Maskiner, som svæver,
og Kvinder, der bæver.
Men Luksus og Glæde
og Spise og Væde
al Ondskab og Smæde
i Verden har Sæde.

Og Livet kan trænge
til Ungdom og Dreng,
til »Galskab« og Penge,
som helst varer længe.
Men Kulde og Blæsen
og Visdom og Læsen
med Brillen paa Næsen
her driver sit Væsen.

Som Tiden — elendig —
saa Skolen indvendig;
en Ting lidt lebendig
er sikkert nødvendig.
Et Blad, som skal sjunge —
saa skarp er dets Tunge,
og højt skal det runge
for gamle og unge.

Saa hør, mine Venner!
Vi »Brændpunktet« sender
og ærligt bekender,
hvor Tampen, den brænder.
Skal *vi* redigere
og pænt kritisere
samt Morskab levere,
maa *I* abonnere.

Den unge.

Et Møde.

Af Mag. sc. J. O. Bøving-Petersen.

L UZERN fejrede Schweiz' store aarlige Nationalfest, den 1. August. Da jeg kom ud fra den kulrøgsværtede, stinkende Banehal, laa Byen og Søen i straalende Lyspragt. Langs den middelalderlige, tagdækkede Kapelbro med de primitive, halvt udvidskede Loftsmalerier, langs Kajernes Hotelpaladser og de pyntelig hvide Lystdampere

— »Wilhelm Tell«, »Schiller«, og hvad de nu alle hedder — trak Illuminationen sine fine Linjer; ude paa Vierwaldstättersøens Flade pilede Motor- og Kaproningsbaade afsted som lysende Vandinsekter, og højt oppe i Luften tegnede sig et mægtigt Kors i Flammeskrift — Hotellet paa Pilatusbjærgtet og Banen derop. Længere borte skimtedes Rigel og andre Bjærges Illumination som straalende Fatamorgana.

Under Kastanjerne og Morbærtræerne langs Hotelkajerne, hvor Musikken brusede, medens fantastiske »Ildmalerier« og Salver af Rakter, Bomber og »Guldregn« steg til Vejrs i den stille Aften, promenerede den elegante Verden efter Middagen. Alle Europas Sprog gled forbi Øret; det duftede af Parfumer, raslede af Silke og funkede af Smykker. Hele Nutidens Rejseliv var her samlet som i et Brændpunkt.

— — Næste Formiddag, endnu med Hjernen fyldt af brogede Indtryk fra Aftenen forud, gik jeg — forbi Thorvaldsens mægtige, vemodskønne Schweitzerløve, hugget i selve Klippen, — ind i Luzerns berømte »Gletscherhave«. Gik dér paa det samme nøgne, isskurede Fjeld, hvor, for mange Aartusinder siden, Alpernes uhyre Isfloder gled hen, og hvor glat polerede »Jættegryder«, hulede dybt ned i Stengrunden, vidnede om Naturkræfternes Vælde i en Tid, da *de* var eneraadende paa dette Sted, hvor nu Mennesker fra hele Verden aarlig samles som Trækfugle.

— — Medens jeg stod mellem disse Urmonumenter, løftede en stor Fugl — mægtigere end nogen nu og før levende — sig op over Byens Tage og Kirker, op over Ringmurens Vagtaarne, og gled i en Bue ud over Bjærgsøens solbeskinne Flade. Det var Luftskeibet, der i Sommer for første Gang arrangerede Udflugter for særlig forvante Turister — det sidste Pirringsmiddel i Jagten efter »nye Udsigter«.

— — Men i dette Nu mødtes Fortid og Fremtid for mit Øje. Som i et enkelt levende Billede jog Titusinder af Aars Udvikling — fra Mammutjægerens til »Luftturisten«s Tid — gennem min Bevidsthed.

Fra Skolen.

DER synes efter Sommerferien at være vaagnet en ny og glædelig Interesse for Foredrag i vor Skole, og Hr. Madsen har da ogsaa gjort sit bedste for at støtte denne Bevægelse. Selv holdt Skolebestyreren fornylig et udmærket besøgt Foredrag, ledsaget af Lysbilleder, om de danske Øer. I Onsdags fortalte Hr. Müller om Rembrandt, ligeledes med Lysbilleder, og Hr. Bøving-Petersen har givet Løfte om senere at behandle »Dybhavsfisk«. — Vi kan altsaa vente endnu en interessant Aften.

Det kan jo altsammen være meget godt og priseligt. Men der er alligevel en Ting, som forundrer mig; det er kun Lærere, der vil holde Foredrag. Hvorfor ikke som i de fleste Skoler have en virkelig Foredrags- og Diskussionsklub, hvor der tales af Elever til Elever, og Diskussionen som Følge deraf kan foregaa under adskillig friere Former.

Hvad er der egentlig i Vejen for det?

Interesse skorter det altsaa ikke paa, som man ser af Tilslutningen til de hidtidige Foredrag; det er Initiativet, der mangler, og nu henstiller vi hermed Sagen til nærmere Overvejelse hos d'Hrr. af 3 G, som jo maa være selvskrevne til at gaa i Spidsen her som andre Steder. Kritiker,

SKOLEBALLET.

MIDT under den italiensk-tyrkiske Krig, Revolutionen i Kina og under Efterveerne af Lord Grey's Tale i England, holdt Henrik Madsens Skole den 30. November Skolebal i Frøkenerne Nimbs Lokaler. Det er klart, at et Bal, der holdes under saa store politiske Begivenheder, selv maa være en Begivenhed. Det var Skoleballet ogsaa. Henved en Maaned var gaaet i Angst og Spænding, om det blev til noget eller ej. At det blev sikret, skyldtes for en stor Del 3. G., der højrøstet har agiteret for det paa Skolen. Kl. 7¹/₂ samledes omkring 200 elegant klædte Damer og Herrer i Lokalerne i Tivoligade, og snart efter gik man Par om Par ned til det nydeligt dækkede Bord. Hr. Henrik Madsen bød Velkommen. Han udtalte Ønsket om, at alle,

store og smaa, gamle og unge, maatte befinde sig godt og mere sig udmærket hele Aftenen. Derefter udbragte Hr. Otto Madsen et Leve for Skolen. Et Par af de forhen-værende Elever talte ogsaa, men paa Grund af Uro og Talernes svage Stemme fik man ikke stort andet ud af deres Tale end et Par Hurraer til sidst. Under Latter og Skæmt gik man op for at danse; men her maa vi desværre sige, at Musikken var ikke, som den burde være. En Violinist og en Klaverspiller søgte hele Aftenen at skabe saa meget takt-fast Støj, at det var muligt at danse efter den. Her burde have været et lille Orkester paa en 4—5 Mand. Vi bemærkede af Lærerinder og Lærere Frøknerne Moritz og Hansen samt Miss Smith i en ivrig engelsk Konversation med de Herrer Elever fra 3. G., Hr. Henrik Madsen med Frue, Hr. Otto Madsen med Frue, Hr. Inspektør Hauberg, Hr. Pauli uden Frue, Hr. Valentiner-Branth med Datter og Niece. Som man vil se, savnedes en Del Lærere. Desuden kan det ikke noksom indskærpes en Del unge Mennesker, at de ikke paa et Bal driver Tiden væk med at ryge Cigaretter, liggende henslængt i Lænestole; thi af den Grund behøves der ikke at laves Skolebal. Ellers svandt Aftenen altfor hurtigt bort i muntre Twosteps og lystige Lanciers. Desværre sluttede Ballet pr. Kl. 2, saa gik Musikken og de fleste Balgæster tog hjem. Sp.

Skoleminder.

Af Pastor Olfert Ricard.

Allerede den første Dag var rædsom. Vi blev stuvet sammen nede i en Gymnastiksal og opholdt altfor længe dernede af Rektor. Da jeg endelig slap løs og fandt ind i min Klasse, var Læreren ved at diktere Skemaet og var kommet til »Torsdag fra 8 til 9«. Som en Rædsel foer det igennem mit Hoved: »Nu faar du aldrig at vide, hvad du har for fra Mandag til Onsdag«. Jeg greb til mit Universal-middel, at tude. De andre morede sig. Læreren skændte. Og der lugtede af Maling og ubestemmelig daarlig Luft. Forts.

Det næste Nummer af Bladet udkommer 8-sidet omkring 15. Januar.

Udgivet af Elever i I. G. Redaktion og Ekspedition: Ryesgade 101, 3. Telf. Øbro 2405.
Hastrups Bogtrykkeri, Rolighedsvej 11.